

La donzella i el mariner

♩=104

A la vo - re - ta del mar n'hi ha u - na don - ze - lla, n'hi ha u -
na don - ze - lla que en bro - da - va un mo - ca - dor, n'és
per la rei - na, n'és per la rei - na.

A la voreta del mar
n'hi ha una donzella,
n'hi ha una donzella
que en brodava un mocador,
n'és per la reina,
n'és per la reina.

Quan ne fou a mig brodat n'hi en manca seda,
Gira els ulls envers la mar; vegé una vela,
Ne veu venir un mariner que una nau mena:
—Mariner, bon mariner, que en porteu seda?
—Quina seda voleu vós, blanca o vermella?
—Vermelleta la vull jo, que en brodo d'ella.
—Pugeu a dalt de la nau, triareu d'ella.
—Ai, no, no hi puc pujar, no tinc moneda.
—No quedeu per diners, no, gentil donzella.
No quedeu per diners, no; prou fio d'ella.—
Ella puja dalt la nau, tria la seda.
Mentres va mercadejant, la nau pren vela.
Mariner es posa a cantar cançons novelles.
I amb el cant del mariner s'ha adormit ella.
Quan ella s'ha despertat ja no veu terra:
—Mariner, bon mariner, torneu-me en terra.
Que les ones de la mar me donen pena.
Mariner, bon mariner, torneu-me en terra.
—Això si que no ho faré, que heu de ser meva.
Set anys fa que vaig pel mar en busca d'ella.
—De tres germanes que som, soc la més bella.
L'una és casada amb un duc, l'altra és princesa.
L'una és casada amb un duc, l'altra és princesa;
i jo, pobreta de mi, soc marinera.
—No en sou marinera, no, que en sereu reina,
que jo soc el fill del rei de *Inglaterra*.